

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
А бр. 3118/24
В Р А Њ Е

БАЗА ПИТАЊА

ЗА ТЕСТИРАЊЕ ОПШТЕ ФУНКЦИОНАЛНЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ
ОРГАНИЗАЦИЈА И РАД ДРЖАВНИХ ОРГАНА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Врање, јануар 2025.

I

(Историјски, правни, политички, културни и економски контекст у Републици Србији)

1. Који је најстарији ћирилични рукопис и најзначајнији споменик српске, односно српско-словенске писмености:
 - а) Мирослављево јеванђеље
 - б) Душанов законик
 - в) Хиландарски типих
2. Мирослављево јеванђеље је рукопис који потиче из ког века?
 - а) XII
 - б) XV
 - в) XVIII
3. Најважнији српски средњовековни правни споменик, проглашен 1349. године и допуњен 1354. године је:
 - а) Законоправило Светог Саве
 - б) Синтагма Матије Властара
 - в) Номоканон
 - д) Душанов законик
4. Средњовековна Србија је коначно потпала под турску власт 1459. године. Последњи српски владар, чија је престоница била у Смедереву, био је:
 - а) деспот Ђурађ Бранковић
 - б) кнез Лазар Хребељановић
 - в) деспот Стефан Лазаревић
5. Прва српска влада основана у време Првог српског устанка носила је назив:
 - а) Државни совјет
 - б) Врховни совјет
 - в) Правитељствујушчи совјет
6. Сретење - дан државности Републике Србије слави се 15. и 16. фебруара као дан сећања на:
 - а) дан дизања Другог српског устанка у Такову (1815)
 - б) дан дизања Првог српског устанка у Орашцу (1804) и дан доношења првог устава Кнежевине Србије – Сретењског устава у Крагујевцу (1835) в) дан доношења Сретењског устава у Крагујевцу (1835)

7. Народна скупштина је у Србији по први пут постала законодавно тело (добила власт доношења закона) на основу:
- а) Намесничког устава од 1869. године
 - б) Сретењског устава од 1835. године
 - в) Устава од 1888. године
8. Кнежевина Србија је добила признање државне независности 1878. године на:
- а) Берлинском конгресу
 - б) Бечком конгресу
 - в) Париском конгресу
9. После Балканских ратова (1912-13) читав простор Балкана је ослобођен од Отоманске империје, а Краљевина Србија је добила територијално проширење на области тзв. Старе Србије, које су чинила подручја:
- а) Косова и Рашке области (Санцака)
 - б) Македоније, Косова и Рашке области
 - в) Косова и Метохије
10. 20. јула 1917. године између српске владе и представника Југословенског одбора (организације сачињене од политичара са простора под влашћу Аустро-Угарске) потписана је Крфска декларација којом је настала:
- а) Држава Словенаца, Хрвата и Срба
 - б) Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца
 - в) Унија Срба, Хрвата и Словенаца
11. Према Уставу Федеративне Народне Републике Југославије (ФНРЈ) од 1946. године и Уставу Народне Републике Србије од 1947. године у Србији су постојале:
- а) Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово
 - б) Аутономна покрајина Војводина и Аутономна покрајина Косово и Метохија
 - в) Аутономна покрајина Војводина и Аутономна косовско-метохијска област
12. Поред општина и градова (односно градских општина) у Србији су кроз читав 19. век и у већем делу 20. века постојали срезови као територијалне јединице са мањим или већим степеном самоуправе. На подручју централне Србије укинута су године:
- а) 1948.
 - б) 1967.
 - в) 1974.
13. Име Федеративне Народне Републике Југославије промењено је у Социјалистичка Федеративна Република Југославија (СФРЈ) Уставом СФРЈ од:

- а) 1974. године
 - б) 1963. године
 - в) 1953. године
14. По распаду државе СФРЈ, Србија и Црна Гора су 1992. године основале савезну државу која је добила званични назив:
- а) Државна заједница Србије и Црне Горе
 - б) Савезна Република Југославија
 - в) Југославија
15. Државна заједница Србије и Црне Горе постојала је у периоду:
- а) од 2003. до 2006. године
 - б) од 1992. до 2003. године
 - в) од 1992. до 2006. године
16. Важећи Устав Републике Србије донет је:
- а) 1990. године
 - б) 2006. године
 - в) 2010. године
17. Република Србија је у важећем Уставу дефинисана као:
- а) држава српског народа
 - б) држава свих грађана који у њој живе
 - в) држава српског народа и свих грађана који у њој живе
18. После Устава, највиши општи правни акти су:
- а) закони
 - б) потврђени међународни уговори
 - в) уредбе Владе
19. Законе доноси:
- а) Народна скупштина
 - б) Влада
 - в) председник Републике
20. Пре ступања на снагу, закони се морају објавити:
- а) на сајту Народне скупштине
 - б) у „Службеном гласнику Републике Србије“
 - в) у јавним средствима обавештавања

21. Ако су одредбе два закона истог степена општости у сукобу (уређују исто питање на различит начин), при чему је један од њих донет 2015. године а други 2018. године, примениће се:
- а) старији закон јер је раније донет
 - б) новији закон
 - в) о томе ће морати да одлучи Народна скупштина
22. Када постоје општији закон (*lex generalis*) и посебан закон (*lex specialis*) у истој области (на пример, закон који уређује општи управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. царински поступак), најпре ће се применити:
- а) општији закон јер је системског карактера
 - б) посебан закон
 - б) ниједан
23. О несагласности закона са Уставом, као и подзаконских аката са законом, одлучује:
- а) Народна скупштина
 - б) Врховни и сваки други суд пред којим се то питање постави
 - в) Уставни суд
24. Подзаконски и други општи акти у Републици Србији морају бити у сагласности са:
- а) Уставом
 - б) Уставом, законом, потврђеним међународним уговором и општеприхваћеним начелима међународног права
 - в) Другим уредбама
25. У Републици Србији је у службеној употреби:
- а) српски језик и ћирилично писмо
 - б) српски језик и ћирилично писмо, а латинично писмо у складу са законом
 - в) српски језик и ћирилично писмо, као и језици и писма националних мањина у складу са законом
26. Владавина права најпре значи:
- а) првенство права у односу на политику
 - б) повиновање свих органа власти праву
 - в) обавезу органа управе да се потчињавају законодавцу и Влади
27. Референдум и народна иницијатива као облици непосредног учешћа грађана у вршењу власти могући су:
- а) само на државном нивоу
 - б) на државном, покрајинском и локалном нивоу

- в) само на локалном (општинском и градском нивоу)
28. Листа људских и мањинска права зајемчених Уставом може бити проширена (увођењем нових права која не познаје Устав) на следећи начин:
- а) путем потврђеног међународног уговора
 - б) путем потврђеног међународног уговора и доношењем закона
 - в) само путем доношења амандмана на Устав (тј. изменама и допунама Устава)
29. Пред органима управе могу да самостално предузимају процесне радње лица која:
- а) пословно способна (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) што се стиче пунолетством
 - б) лица старија од 16 година
30. Пословна способност (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) стиче се пунолетством. Лица која су пунолетна могу у поступку пред органима управе да самостално предузимају процесне радње, изузев када им је пословна способност одузета или ограничена:
- а) одлуком надлежног суда
 - б) одлуком надлежног центра за социјални рад
 - в) одлуком надлежног општинског органа управе
31. Лице које, само или заједно са другима, упуту петицију или јавну критику на рачун рада министра или државног службеника и том приликом изнесе неистините тврдње у вези са поступком који се води пред органом државне управе:
- а) неће трпети штетне последице
 - б) трпеће штетне последице само ако је тиме учинило кривично дело
 - в) само плаћа накнаду за узнемиравање
32. Најнижи суд опште надлежности у Републици Србији јесте:
- а) основни суд
 - б) општински суд
 - в) прекршајни суд
33. Најважнији европски документ о људским правима јесте:
- а) Декларација о људским правима
 - б) Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода
 - в) Европска социјална повеља
34. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:
- а) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима

б) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом

35. Два кључна системска закона о државној управи у Републици Србији су:

- а) Закон о локалној самоуправи и Закон о државној управи
- б) Закон о државној управи и Закон о државним службеницима
- в) Закон о државним службеницима и Закон о платама државних службеника и намештеника

36. Прве политичке странке у Србији званично се оснивају почев од:

- а) краја 18. века
- б) средине 19. века
- в) на почетку 20. века

37. Договор између политичких представника Срба и Хрвата којим је 1939. године створена Бановина Хрватска познат је под именом:

- а) Споразум Цветковић-Мачек
- б) Споразум између Николе Пашића и Влатка Мачека
- в) Договор југословенске владе и Хрватске сељачке странке

38. Комунистичка партија Југославије (КПЈ) била је једина дозвољена политичка партија за време постојања социјалистичке Југославије. Такав партијски систем назива се:

- а) систем са доминантном партијом
- б) једнопартијски систем
- б) самоуправни систем

39. Политички плурализам (вишестраначје) поново је уведен у Републици Србији:

- а) 1992. године
- б) 1990. године
- в) 2000. године

40. Укупан број регистрованих политичких странака у РС (укључујући и политичке странке националних мањина) износи:

- а) око 10
- б) око 100
- в) око 300

41. Чланови политичких странака не могу бити:

- а) судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон
- б) судије и јавни тужиоци

- в) сви носиоци јавних функција
42. Рад политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана може својом одлуком забранити:
- а) Уставни суд
 - б) Влада
 - в) Народна скупштина
43. Лица са бирачким правом која се налазе на издржавању казне затвора:
- а) имају право да гласају на парламентарним, председничким и локалним изборима
 - б) имају право да гласају само на локалним изборима
 - в) немају право да гласају док су у затвору
44. Систем организације власти у Републици Србији (одређује се према односима између носилаца законодавне и извршне власти) припада типу:
- а) полупредседничког система
 - б) парламентарног система
 - в) председничког система
45. У вођењу спољне политике, Република Србија се руководи:
- а) општепризнатим принципима и правилима међународног права
 - б) спољном политиком Европске уније
 - в) ослоном на традиционалне пријатељске везе са појединим земљама
46. Израз „дипломатско-конзуларно представништво Републике Србије“ односи се на:
- а) амбасаде Републике Србије
 - б) амбасаде и конзулате Републике Србије
 - в) амбасаде, конзулате и мисије Републике Србије
47. Републику Србију представља у земљи и иностранству:
- а) председник Владе
 - б) председник Републике
 - в) председник Владе и председник Републике
48. Осим када се ради о питању које не може бити предмет референдума, Народна скупштина је дужна да распише референдум о питању из своје надлежности на захтев:
- а) већине свих народних посланика или најмање 100.000 бирача
 - б) председника Народне скупштине
 - в) председника Републике

49. Спољну и унутрашњу политику Републике Србије утврђује и води:
- а) Влада
 - б) Народна скупштина
 - в) председник Републике
50. Једно од најлепших дела српског и европског средњовековног сликарства јесте фреска Бели анђео која се налази у манастиру:
- а) Студеница
 - б) Милешева
 - в) Сопоћани
51. У свом првобитном и оригиналном значењу појам „Ресавска школа“ означавао је:
- а) израду рукописних књига, чије је средиште у првој половини 15. века био манастир Манасија, задужбина деспота Стефана Лазаревића
 - б) чиновничко преписивање службених аката пре појаве писаћих машина у Србији
 - в) ђачко „преписивање“ задатака у првим школама Србије
52. Први министар (попечитељ) просвете у Србији (1811) био је просветитељ и највећи српски књижевник 18. века, чије је име:
- а) Иван Југовић
 - б) Димитрије (Доситеј) Обрадовић
 - в) Димитрије Давидовић
53. Творац је првог српског речника, објављеног 1818. године у Бечу је:
- а) Вук Караџић
 - б) Доситеј Обрадовић
 - в) Његош
54. Прва виша школа у Србији био је Лицеј (Лицеум Књажества сербског), основан у Крагујевцу 1838. године, а у првим годинама његовог рада међу професорима био је и један професор права који је познатији као књижевник (комедиограф). Његово име је:
- а) Јован Стерија Поповић
 - б) Матија Бан
 - в) Сима Милутиновић Сарајлија
55. Добитник Нобелове награде за књижевност Иво Андрић написао је, поред других, и следећа дела:
- а) „Госпођица“ и „Јелена, жена које нема“

- б) „Тврђава“ и „Дјевојка црвене косе“
- в) „Башта сљезове боје“ и „Приче о Нику“

56. Стеван Мокрањац, један од најпознатијих српских композитора, компоновао је:

- а) Марш на Дрину
- б) Руковети
- в) Малу ноћну музику

57. Надежда Петровић била је једна од првих Српкиња која се бавила:

- а) медицином
- б) филозофијом
- в) сликарством

58. Бен Акиба је псеудоним једног од наведених писаца, и то:

- а) Бранислава Нушића
- б) Бранка Ћопића
- в) Лазе Костића

59. Јосип Броз Тито је умро:

- а) 25. маја 1981.
- б) 4. маја 1980.
- в) 20. мај 1978.

60. Српски физичар и хемичар, оснивач Института за нуклеарне науке „Винча“ и касније председник САНУ, био је пред Други светски рат, заједно са француском научницом Иреном Жолио-Кири, предложен за Нобелову награду (нису је добили). Његово име је:

- а) Михаило Петровић
- б) Павле Савић
- в) Милутин Миланковић

61. Српски и амерички научник (1858-1935), проналазач и професор на Универзитету Колумбија, добио Пулицерову награду за аутобиографско дело „From immigrant to inventor“. Његово име је:

- а) Никола Тесла
- б) Милутин Миланковић
- в) Михајло Пупин

62. Тврдња, односно исказ који се не доказује, јер се узима као тачан, назива се:

- а) аксиом
- б) теорема
- в) хипотеза

63. Зграда Народног позоришта у Београду изграђена је 1869. године, на основу одлуке коју је донео:
- а) кнез Милош Обреновић
 - б) кнез Милан Обреновић
 - в) кнез Михаило Обреновић
64. Најстарија српска књижевна, културна и научна институција Матица српска налази се у:
- а) Новом Саду
 - б) Сремским Карловцима
 - в) Београду
65. Скраћеница БДП значи:
- а) бруто национални доходак
 - б) бруто домаћи производ
 - в) бруто друштвени производ
66. Монетарну политику и политику курса динара води:
- а) Влада
 - б) Народна банка Србије
 - в) свака пословна банка
67. На природним богатствима и добрима од општег интереса странци могу стећи:
- а) право концесије
 - б) право својине
 - в) право коришћења и располагања
68. Ако су приходи буџета већи од расхода, вишак средстава назива се:
- а) буџетски дефицит
 - б) буџетски суфицит
 - в) буџетски оптимум
69. Највиши државни орган ревизије јавних средстава у Републици Србији је:
- а) Народна банка Србије
 - б) Државна ревизорска институција
 - в) Народна скупштина
70. Појам „јавне службе“ обухвата:
- а) службе и државне органе који пружају јавне услуге
 - б) јавне установе, јавна предузећа и друге облике организовања

в) агенције и посебне организације

71. Приватизација значи:

- а) процес претварања друштвене и јавне својине у приватну својину
- б) процес продаје средстава из јавне својине приватним лицима
- в) поступак продаје непокретности на лицитацији

72. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:

- а) сви државни органи
- б) сви корисници јавних средстава
- в) сви органи власти

73. Предмет јавних набавки су:

- а) добра, услуге и уступање радова
- б) покретне и непокретне ствари
- в) куповина, лизинг и закуп добара

74. У поступку експропријације остварује се:

- а) продаја непокретности у јавној својини
- б) продаја непокретности у приватној својини
- в) принудно претварање приватне у јавну својину, уз правичну накнаду

75. Компјутерске услуге чине значајнију ставку у нашем извозу од извоза кукуруза, воћа и дувана:

- а) тачно
- б) нетачно

76. Земље у које Република Србија највише извози робу и услуге су:

- а) земље ЕУ
- б) земље ЦЕФТА
- в) Русија и азијске земље

77. Највеће поплаве у Републици Србији у новијој историји догодиле су се:

- а) маја месеца 1978. године
- б) маја месеца 2014. године
- в) маја месеца 2010. године

78. Највише инвестиција у Србији од 2000. године до данас потиче из:

- а) Русије
- б) земаља ЕУ
- в) Кине

II

(Послови и организација државне управе)

79. Врсте послова државне управе (седам група послова) одређене су у:

- а) Закону о државној управи
- б) Закону о министарствима
- в) Уставу

80. Када два или више органа државне управе сматрају да су надлежни за исти конкретан посао (на пример, за издавање неке дозволе) или да ни један од њих није надлежан, постојаће сукоб надлежности. Тај сукоб решава:

- а) Влада
- б) Уставни суд
- в) руководиоца вишег органа државне управе

81. Ради извршавања закона органи државне управе могу, када су законом изричито овлашћени, да доносе прописе за извршавање закона, и то

- а) правилнике и упутства
- б) правилнике
- в) правилнике, наредбе и упутства

82. Прописе за извршавање закона могу да доносе:

- а) сви органи државне управе
- б) министарства и посебне организације
- в) министарства

83. Прописи за извршавање закона које доносе органи државне управе потпадају под контролу уставности и законитости, коју врши:

- а) Уставни суд
- б) Влада
- в) највиши суд у Републици Србији

84. У извршавању закона, других прописа и општих аката органи државне управе решавају у управним стварима тако што доносе појединачне правне акте којима одлучују о правима, обавезама и правним интересима странака. Општи назив за те акте је управни акти или:

- а) одлуке
- б) решења
- в) сагласности

85. Органи државне управе решавају у управним стварима по правилима:

- а) општег и посебног управног поступка

- б) грађанског поступка
 - в) судског поступка
86. Против првостепеног решења органа државне управе или другог органа управе странка може изјавити жалбу (осим када је жалба изричито искључена), а о жалби ће тада решавати:
- а) надлежни суд
 - б) другостепени управни орган
 - в) орган који је донео првостепено решење
87. Странка која није задовољна решењем донетим по њеној жалби може:
- а) поднети уставну жалбу Уставном суду
 - б) поднети нову жалбу другостепеном органу управе
 - в) поднети тужбу Управном суду
88. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему не обавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:
- а) „ћутање управе“
 - б) „пропуштање рока“
 - б) „немар управе“
89. Уговори које органи државне управе, када је то предвиђено законом, закључују са приватним лицима (странкама), називају се:
- а) концесиони уговори
 - б) управни уговори
 - в) уговори о јавно-приватном партнерству
90. У извршавању закона, других прописа и општих аката органи државне управе предузимају и одређене материјалне акте, односно врше управне радње (без доношења управних аката), какве су документовање, примање изјава, пружање информација и друге, а међу њима су и радње непосредне физичке принуде. Ове последње могу да предузимају само органи који су законом овлашћени, а посебно:
- а) полиција
 - б) пореска полиција
 - в) комунална органи
91. Евиденције о личним стањима грађана и друге збирке података прописане законом које води органи управе и други овлашћени субјекти називају се:
- а) матичне књиге
 - б) јавне евиденције
 - в) збирке личних података

92. На основу података из јавних евиденција, органи управе и други овлашћени субјекти издају:
- а) уверења и друге јавне исправе
 - б) уверења
 - в) решења
93. Примери јавних исправа су:
- а) тестамент, уговор, пословне књиге
 - б) уверење о приходима по члану домаћинства, лекарско уверење
 - в) уверење о неосуђиваности, уверење да се не води истрага
94. За обављање инспекцијског надзора у органима државне управе постоји:
- а) око 30 инспекција
 - б) око 40 инспекција
 - в) око 20 инспекција
95. Инспекцијски надзор обавља се:
- а) путем инспекцијског увида
 - б) путем канцеларијског надзора
 - в) путем инспекцијског прегледа и као канцеларијски надзор
96. Када у вршењу инспекцијског надзора утврди да је физичко лице починило прекршај за који се може изрећи новчана казна, инспектор има право да:
- а) наплати прописану новчану казну на лицу места
 - б) изда прекршајни налог
 - в) нареди плаћање прописане новчане казна у одређеном року
97. Органи државне управе припремају нацрте закона, друге прописе и опште акте за Владу и предлажу Влади стратегије развоја и друге мере којима се обликује политика Владе. Ови послови органа државне управе се у закону називају:
- а) стручни послови
 - б) учешће у обликовању политике Владе
 - в) номотехнички послови
98. Један од послова органа државне управе је праћење и утврђивање стања у областима из свог делокруга. Пошто проуче последице утврђеног стања, они:
- а) предузимају мере из своје надлежности и предлажу Влади доношење прописа и предузимају мере на које је она овлашћена
 - б) информичу о томе Владу и јавност
 - в) информичу о томе Народну скупштину у свом извештају о раду
99. Рад јавних служби (јавних предузећа и јавних установа) треба да се одвија према закону. О томе се старају:

- а) органи државне управе
- б) органи државне управе у чијем су делокругу области у којима делују јавне службе
- в) оснивачи јавних служби

100. Јавне службе могу да оснивају:

- а) само органи Републике Србије
- б) Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе
- в) Република Србија, аутономне покрајине, општине, градови и град Београд

101. Ако корисник услуге коју пружа нека од јавних служби сматра да му услуга није пружена уредно, квалитетно и под једнаким условима, он може да поднесе:

- а) жалбу органу државне управе који се стара о јавној служби
- б) тужбу директору јавне службе
- в) приговор директору јавне службе

102. Послови израде анализа, извештаја и информација и слични послови органа државне управе спадају у:

- а) стручне послове
- б) истраживачке послове
- в) остале управне послове

103. Развојни послови органа државне управе су послови:

- а) предлагања политике развоја у одговарајућим областима
- б) подстицања и усмеравања развоја у складу са политиком Владе
- в) иницирања развојних пројеката

104. Одређени послови државне управе могу се поверити покрајини, општини и граду, јавним агенцијама, регулаторним телима, предузећима, установама, организацијама и појединцима. За све те субјекте Устав и законодавство користи појам:

- а) вршиоци поверених послова
- б) имаоци јавних овлашћења
- в) недржавни субјекти који врше поверене послове

105. Повревање појединих послова државне управе врши се:

- а) уредбом Владе
- б) одлуком надлежног министра
- в) законом

106. Послови инспекцијског надзора могу се поверити:

- а) имаоцима јавних овлашћења
- б) органима покрајине, општине, града и града Београда

- в) регулаторним телима
107. После поверавања послова државне управе неком од ималаца јавних овлашћења, одговорност за обављање тих послова:
- а) прелази на имаоца јавног овлашћења коме су послови поверени
 - б) остаје задржана код Владе и органа државне управе
 - в) прелази на руководећи орган имаоца јавног овлашћења
108. Правила о начину примања, евидентирања, достављања у рад и отпремања поште, чувању, разврставању и архивирању материјала који се прима у рад или настаје у раду органа државне управе, јесу правила о:
- а) канцеларијском пословању
 - б) раду писарнице
 - в) административном поступању са предметима
109. Примена електронских средстава у обављању послова органа државне управе означава се скраћеницом:
- а) е-управа
 - б) информатичка управа
 - в) е-влада
110. Послове писарнице за органе државне управе обавља:
- а) сваки орган за себе
 - б) Управа за заједничке послове републичких органа
 - в) министарство надлежно за државну управу
111. Спровођење јавне расправе о нацртима закона дужност је:
- а) министарства или посебне организације који припремају закон
 - б) Владе
 - в) Народне скупштине
112. Органи државне управе су дужни/нису дужни да физичким и правним лицима, на њихово тражење, дају мишљења о примени закона и других општих аката:
- а) дужни су
 - б) нису дужни
 - в) дужни су, и то у року од 30 дана
113. На поднету притужбу на свој рад и на неправилан однос запослених, орган државне управе дужан је да подносиоцу притужбе одговори ако је подносилац захтевао одговор, и то у року од:
- а) 30 дана
 - б) 15 дана

в) 60 дана

114. Органи државне управе дужни су да примају странке:

- а) у току радног времена
- б) један дан у току радне недеље
- в) само уз претходно заказивање

115. Једна од дужности органа државне управе је обавештавање јавности о свом раду. Обавештавање се врши:

- а) преко веб-презентације органа државне управе
- б) подношењем извештаја о раду Народној скупштини
- в) преко средстава јавног информисања, путем Информатора о раду и на други прикладан начин

116. Средства за финансирање рада органа државне управе обезбеђују се у буџету Републике, а годишњи износ средстава за поједини од органа назива се:

- а) буџетска апропријација
- б) буџетска дотација
- в) буџетски трансфер

117. За располагање средствима за финансирање рада органа државне управе овлашћен је и одговоран:

- а) орган интерне контроле
- б) руководилац органа државне управе
- в) руководилац службе за рачуноводство

118. Појам „органи управе“ обухвата:

- а) органе управе Републике Србије и службе Владе
- б) органе управе сва три нивоа власти (републичку, покрајинску и локалну управу)
- в) органе управе сва три нивоа власти и имаоце јавних овлашћења

119. Појам „јавна управа“ обухвата:

- а) органе управе сва три нивоа власти и имаоце јавних овлашћења
- б) органе управе сва три нивоа власти (републичког, покрајинског и локалног)
- в) органе управе сва три нивоа власти и јавне службе

120. Органи државне управе се оснивају (и укидају):

- а) законом
- б) одлуком Владе
- в) уредбом Владе

121. Министарства и већина других органа државне управе се оснивају:
- а) Законом о државној управи
 - б) Законом о министарствима
 - в) уредбом Владе
122. Органи државне управе се оснивају у следећим облицима:
- а) министарства и управне организације
 - б) министарства, органи управе у саставу министарстава и посебне организације
 - б) министарства, службе Владе и јавне агенције
123. Органи управе у саставу министарстава се образују у следећим облицима:
- а) управе, инспекторати и дирекције
 - б) управе, агенције и организације
 - в) директорати, инспекторати и агенције
124. Посебне организације се образују као:
- а) агенције, дирекције и службе
 - б) секретаријати, заводи и организације са друкчијим називом
 - в) заводи, фондови и агенције
125. Радом министарства руководи министар, а радом органа управе у саставу министарства и посебне организације руководи:
- а) директор
 - б) државни секретар
 - в) помоћник министра
126. Министре именује и разрешава:
- а) Влада
 - б) председник Владе
 - в) Народна скупштина
127. Руководиоце органа управе у саставу министарства и посебних организација поставља и разрешава:
- а) Влада (уз одређене изузетке)
 - б) Народна скупштина
 - в) министар
128. Појам „руководилац органа државне управе“ односи се на:
- а) све запослене у органима државне управе који имају руководеће позиције
 - б) министре и директоре органа управе у саставу министарства и посебних организација

в) министре

129. У случају одсутности или спречености министра, замењује га:

- а) државни секретар, а кад их има више онај државни секретар ког овласти министар
- б) секретар министарства
- в) заменик министра

130. Једног или више државних секретара у министарству поставља и разрешава:

- а) министар
- б) Влада на предлог министра
- в) Влада на предлог председника Владе

131. Помоћник министра руководи сектором као заокруженом облашћу рада, а секретар министарства помаже министру у управљању кадровским, финансијским, информатичким и сличним питањима и др. Поставља их Влада на пет година, на предлог министра. Помоћник министра и секретар министарства су:

- а) функционери
- б) државни службеници на положају
- в) државни службеници

132. Министар може именовати своје посебне саветнике, којим може бити највише:

- а) три
- б) пет
- в) седам

133. Директор органа у саставу министарства одговара за свој рад:

- а) Влади
- б) министру
- в) Народној скупштини

134. У органу у саставу министарства може бити један или више помоћника директора. Да ли у органу у саставу постоји и заменик директора?

- а) постоји
- б) не постоји
- в) у неким постоји

135. За усмеревање рада органа у саставу министарства и доношење прописа из његовог делокруга овлашћен је:

- а) директор тог органа
- б) министар
- в) Влада

136. Директор посебне организације одговара за свој рад:
- а) министру
 - б) Влади
 - в) председнику Владе
137. Посебна организација има једног или више помоћника директора. Да ли у посебној организацији постоји и заменик директора?
- а) постоји
 - б) не постоји
 - в) у неким постоји
138. Управне округе образује Влада, а они представљају:
- а) другостепене јединице локалне самоуправе
 - б) територијалне јединице са положајем самоуправе
 - в) подручне центре у којима се обављају послови државне управе
139. Број управних округа у Републици Србији износи:
- а) 29
 - б) 25
 - в) 23
140. За усклађивање рада подручних јединица органа државне управе у управном округу задужен је:
- а) министар надлежан за државну управу
 - б) начелник округа
 - в) председник управног округа
141. Подручне јединице органа државне управе, осим као окружне (за подручје управног округа), могу се образовати:
- а) за уже или шире подручје од подручја управног округа
 - б) само за уже подручје од подручја управног округа
 - в) само за шире подручје од подручја управног округа
142. Као подручне јединице Министарства унутрашњих послова, за сваку општину постоје:
- а) полицијске подручне управе
 - б) полицијске станице
 - в) секретаријати унутрашњих послова
143. Органи државне управе имају/немају статус правног лица:
- а) имају сви

- б) немају
- в) имају по изузетку, тј. кад је то одређено законом

144. Статус правног лица могу по изузетку, тј. кад је то одређено законом, имати:

- а) сва три облика органа државне управе
- б) само органи у саставу министарстава и посебне организације
- в) само министарства

145. За заштиту имовинских права и интереса Републике Србије и, с тим у вези, за заступање органа државне управе надлежно је:

- а) Државно правобранилаштво
- б) Врховно јавно тужилаштво
- в) министарство надлежно за послове финансија

146. Начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у органима државне управе прописује:

- а) Народна скупштина законом
- б) Влада уредбом
- в) министарство надлежно за државну управу

147. Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места доноси:

- а) министар за министарство и орган у саставу министарства, а директор посебне организације за ту организацију
- б) руководиоца органа државне управе
- в) Влада

148. Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места не може ступити на снагу:

- а) док на њега Влада не да сагласност
- б) док га доносилац не потпише
- в) док се не објави у „Службеном гласнику Републике Србије“

149. Руководилац органа државне управе може да издаје акте којима одређује начин рада, поступања и понашања запослених у органу државне управе, а ти акти носе назив:

- а) смерница
- б) директива
- в) наређења

150. У органима државне управе могу се организовати унутрашње организационе јединице, које се разликују на:

- а) основне, посебне и уже организационе јединице
- б) основне и уже организационе јединице

в) организационе јединице првог и другог нивоа

151. Основне организационе јединице су:

- а) секретаријат и сектори
- б) сектори
- в) одсеци и одељења

152. Посебне организационе јединице су:

- а) секретаријат министарства и кабинет министра
- б) сектори
- в) управе

153. Уже организационе јединице су:

- а) одељење, одсек и група
- б) секретаријат, кабинет и група
- в) служба, група и пододсек

154. Радом секретаријата министарства руководи:

- а) министар
- б) државни секретар
- в) секретар министарства

155. Радом кабинета министра руководи:

- а) министар
- б) шеф кабинета
- в) секретар министарства

156. Радом ужих организационих јединица руководе:

- а) начелник одељења, шеф одсека и руководилац групе
- б) шеф одељења, начелник одсека и шеф групе
- в) начелници

157. Иако Генерални секретаријат Владе и службе Владе нису органи државне управе и за њих важе иста правила за унутрашње уређење:

- а) да
- б) не, постоје посебна правила

158. У појединим органима државне управе називи унутрашњих организационих јединица могу бити другачији:

- а) не
- б) да

159. Систематизацијом се утврђује:
- а) број радних места и извршилаца, описи послова радних места и посебни услови за обављање послова
 - б) распоред послова и задатака на унутрашње организационе јединице и извршиоце
 - в) систем обављања послова и задатака
160. Основни облик у коме се организују покрајински органи управе у АП Војводини јесу:
- а) покрајинска министарства
 - б) покрајински секретаријати
 - в) покрајински заводи
161. Општинска управа се организује:
- а) у општинама до 50.000 становника као јединствена управа, а у онима са више становника могу се образовати управе за поједине области
 - б) као јединствена управа, без обзира на број становника општине
 - в) у управе за поједине области, без обзира на број становника општине
162. Градска управа се може организовати:
- а) у управе за поједине области
 - б) у највише 10 управа за одређене области
 - в) у највише 15 управа за одређене области
163. Радом општинске и градске управе (било јединствене било за поједине области) руководи:
- а) секретар општине, односно града
 - б) начелник управе
 - в) председник општине, односно градоначелник
164. Извршну функцију у општинама и градовима врше:
- а) председник општине и општинско веће, односно градоначелник и градско веће
 - б) председник општине и градоначелник
 - в) општинско веће на челу са председником општине, односно градско веће на челу са градоначелником
165. Месна канцеларија је:
- а) орган месне заједнице
 - б) подручни орган општинске или градске управе
 - в) орган сеоске самоуправе

166. Комуналну полицију могу да образују:

- а) градови
- б) градови и општине
- в) само град Београд

167. Локални омбудсман контролише рад општинске и градске управе и штити права грађана од повреда нанесених радом локалних органа и служби, а његово оснивање је:

- а) обавезно
- б) факултативно

168. Градске општине се могу оснивати у градовима, а постоје у:

- а) Београду и још пет градова
- б) Београду и још 10 градова
- в) свим градовима

III

(Начела рада државне управе)

169. Према уставном начелу поделе власти, уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, па би органи државне управе:

- а) чинили посебну, четврту власт (управна власт)
- б) чинили део извршне власти, чији је носилац Влада
- в) чинили органе који не представљају органе власти

170. Као део извршне власти и за свој рад одговорни Влади, која смерава и усклађује њихов рад и врши према њима друга овлашћења, органи државне управе су:

- а) самостални у вршењу својих послова
- б) немају самосталност у вршењу својих послова
- в) делимично су самостални

171. Из начела самосталности органа државне управе произлази да они приликом поступања у управним стварима:

- а) имају самосталност, али у оквиру налога добијених од Владе
- б) имају самосталност при вођењу поступка и доношењу решења, у оквиру својих законских овлашћења
- в) поступају самостално у оквиру политике Владе

172. Начело самосталности органа државне управе у односу на рад државних службеника значи да:

- а) нико не сме вршити утицај на државног службеника да нешто чини или не чини супротно прописима
 - б) државни службеник ужива независност у свом раду
 - в) државни службеник ужива пуну самосталност у свом раду
173. Из уставног начела владавине права, поред других обавеза (поштовање људских права и поделе власти, забрана утицања на судове и на слободно изјашњавање бирача), посебно произлази обавеза органа државне управе да се повинују Уставу и закону. Повиновање Уставу и закону, односно везаност државне управе Уставом и законом, значи:
- а) вршење послова власти само у границама (тј. у оквиру) Устава и закона и на основу тј. по правилима Устава и закона
 - б) беспоговорно спровођење налога виших уставних органа
 - в) давање првенства заштити јавног интереса утврђеног законом пред приватним интересима
174. Начело законитости управе (члан 198. Устава) обавезује све државне органе, имаоце јавних овлашћења, покрајинске, општинске и градске органе да:
- а) њихови појединачни акти морају бити засновани на закону
 - б) њихови појединачни акти и радње морају бити засновани на закону
 - в) њихови општи акти морају бити засновани на закону
175. Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред:
- а) Уставним судом
 - б) судом опште надлежности
 - в) судом у управном спору, осим када је законом предвиђена другачија судска заштита
176. У односу на државне службенике, начело законитости (члан 5. Закона о државним службеницима) значи:
- а) дужност поступања у складу са Уставом, законом и другим прописом, као и правилима струке
 - б) дужност поступања у складу са Уставом и законом
 - в) дужност понашања у складу са Уставом, законом и другим прописом
177. Појединачни правни акти (управни акти) и радње управних органа могу бити незаконити:
- а) само у погледу њихове садржине
 - б) у погледу њихове садржине и облика (форме)
 - в) у погледу њихове садржине, облика и поступка у коме су донети, односно у коме су радње предузете
178. У појединим управним стварима органи могу бити законом овлашћени да одлучују по слободној оцени. Тада су дужни да:

- а) одлуче у границама законом датог овлашћења и сагласно циљу због кога је овлашћење дато
 - б) одлуче онако како налазе да је целисходно
 - в) одлуче сагласно утврђеној политици Владе
179. У циљу правне сигурности и остварења једнакости пред законом, управни органи су дужни да при поступању у управним стварима воде рачуна и о ранијим одлукама донетим у истим или сличним управним стварима (члан 5. став 3. Закона о општем управном поступку). То начело јесте начело:
- а) једнакости странака у управном поступању
 - б) предвидивости или легитимних очекивања странака
 - в) недискриминације странака
180. Устав утврђује начело забране сукоба интереса, а оно у односу на органе државне управе подразумева:
- а) да функционери и запослени у органима државне управе не могу вршити ни једну другу функцију
 - б) да функционери у органима државне управе не могу вршити другу функцију
 - в) да функционери и запослени у органима државне управе не могу вршити другу државну или јавну функцију или обављати друге послове за које је прописано да су у сукобу са њиховим својством, као и да не могу притом деловати у корист својих приватних интереса
181. Државна власт је према Уставу ограничена правом грађана на покрајинску аутономију и локалну самоуправу, а из тог начела следи да органи државне управе у погледу послова из сопствене надлежности покрајине, општине и града:
- а) не могу имати никаква надзорна овлашћења
 - б) могу вршити надзор у погледу уставности и законитости обављања послова
 - в) могу вршити надзор у погледу уставности, законитости и целисходности обављања послова
182. О уставној обавези Републике Србије да штити права и интересе својих држављана у иностранству стара се првенствено:
- а) министарство надлежно за спољне послове
 - б) сваки орган државне управе у оквиру свог делокруга
 - в) орган државне управе надлежан за послове дијаспоре
183. Устав јемчи равноправност полова, а за пружање заштите у случајевима полне дискриминације, на пример, у области запошљавања или на раду, надлежан је:
- а) суд
 - б) Повереник за заштиту од дискриминације
 - в) Повереник за заштиту равноправности

184. Да би службеници органа државне управе поштовали људска права потребно је да имају веома солидна знања о тим правима, односно да у њиховој обуци (стручном оспособљавању и усавршавању) буду заступљени садржаји о људским правима. Та обавеза се у међународним документима о људским правима означава као обавеза сталног учења о људским правима и посебно се утврђује за службенике:
- а) који врше овлашћења у вези са ограничавањем појединих људских права
 - б) који раде са странкама
 - в) који у обављању послове могу да користе ватрено оружје
185. При вршењу законских овлашћења којима се ограничавају поједина људска права, органи државне управе су дужни да поштују начело сразмерности (члан 20. Устава), а ово начело обавезује органе државне управе да:
- а) примењују мере ограничења права строго по закону
 - б) обим ограничења права буде што мањи, односно само онај који је неопходан да се задовољи уставна сврха ограничења права по мерилима демократском друштва
 - в) примењују мере ограничења права док странка не пристане да испуни своје обавезе
186. Закон о државној управи такође обавезује органе државне управе да при решавању у управном поступку и предузимању управних радњи поштују начело сразмерности, и то тако што су дужни да:
- а) користе она средства која су за странку најповољнија ако се и њима постижу сврха и циљ закона
 - б) користе она средства којима се најефикасније постижу сврха и циљ закона
 - в) користе она средства којима се задаци најбрже извршавају да би ограничење права трајало што краће времена
187. Закон о општем управном поступку детаљније разрађује елементе начела сразмерности (члан 6), па ће постојати повреда тог начела и када управни орган:
- а) примени меру ограничења права, а сврха прописа је могла да се оствари и друкчијим поступањем тј. без примене такве мере
 - б) наложи странки обавезу која нема законски основ
 - в) наложи странки обавезу која има законски основ, али је странка не може испунити
188. Закон о државној управи обавезује органе државне управе на поштовање странака, а под тим подразумева:
- а) уљудно понашање према странкама
 - б) поштовање личности и достојанства странака
 - в) понашање према странкама с поштовањем

189. Управни акти које доносе органи државне управе могу бити:
- а) непосредан правни основ за остваривање појединих људских права
 - б) један од услова за остваривање појединих људских права
 - в) акти којима се пружа заштита појединим људским правима
 - г) акти којима се крше поједина људска права
 - д) зависно од њихове садржине, све напред наведено
190. Дужност непристрасног поступања органа државне управе и државних службеника израз је уставних начела о:
- а) једнакости свих људи и забрани дискриминације
 - б) забрани сукоба интереса и забрани повлашћивања странака
 - в) једнаком положају припадника српског народа и свих грађана који живе у Србији
191. Непристрасно поступање органа државне управе и државних службеника значи:
- а) не пристајати на противчинидбе или поклоне од странака и не тражити их
 - б) не држати никоме страну, бити објективан
 - в) не чинити ништа што би вређало странке
192. Акт дискриминације у поступању органа државне управе и државних службеника може се починити неједнаким третманом лица:
- а) само по основима које изричито наводи Устав (члан 21. став 3)
 - б) по било ком основу
193. Давање предности трудницама или особама са физичким инвалидитетом у поступању органа државне управе и државних службеника (на пример, када чекају у реду за пријем странака):
- а) не представља акт дискриминације
 - б) представља акт дискриминације
 - в) представља акт позитивне дискриминације
194. Обавезивање органа државне управе и државних службеника да поступају стручно односи се на:
- а) дужност поступања према правилима струке у обављању свих послова
 - б) дужност стручног оспособљавања државних службеника
 - в) дужност давања стручних објашњења о примени закона
195. Начело о политичкој неутралности органа државне управе и државних службеника обавезује их:
- а) да у поступању не фаворизују странке које тренутно чине Владу
 - б) да у поступању не показују лошу вољу према странкама које се налазе у опозицији према Влади

- в) да се у поступању и вршењу своје дужности држе политички неутрално
196. У односу на државне службенике, начело политичке неутралности им забрањује:
- а) да буду чланови политичких странака
 - б) да на раду изражавају и заступају своја политичка уверења
 - в) да имају своја политичка уверења
197. Ради остваривања начела политичке неутралности, Кодекс понашања државних службеника додатно им забрањује:
- а) да присуствују јавним скуповима политичких странака
 - б) да у службеним просторијама носе и истичу обележја политичких странака и њихов пропагандни материјал или да утичу на политичко опредељење других службеника и намештеника
 - в) да ван посла критикују политику Владе
198. Устав јемчи свима једнаку заштиту права пред судовима и другим државним органима, имаоцима јавних овлашћења и покрајинским, општинским и градским органима. Повреда овог начела представљала би истовремено повреду једнакости људи пред Уставом и законом и, тиме, акт дискриминације, а може се учинити:
- а) повлашћивањем појединаца и група у приступу заштити права
 - б) ускраћивањем или отежавањем приступа заштити права појединцима и групама
 - в) на оба описана начина под а) и б)
199. Устав јемчи право сваком лицу на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези и правном интересу. Наведени појам „друго правно средство“ односи се на изузетне случајеве у којима је право на жалбу искључено, а то друго правно средство јесте:
- а) притужба
 - б) тужба за покретање управног спора
 - в) уставна жалба
200. У циљу једнаке заштите права свих странака, у основним начелима Закона о општем управном поступку управни органи су обавезани да пружају помоћ странкама, тј. да их поуче о правима која им припадају и последицама појединих радњи и пропуштања која би могла бити на штету тих права. Та се обавеза односи на:
- а) све странке
 - б) неупућене и неуке странке
 - в) странке које немају адвоката као пуномоћника
201. Ради заштите права странака, Закон о општем управном поступку садржи и начело према коме је управни орган дужан да омогући странкама да што лакше

- заштите и остваре своја права и правне интересе. Међутим, то не може бити на штету:
- а) права и правних интереса трећих лица
 - б) јавног интереса
 - в) права и правних интереса трећих лица, ни јавног интереса
202. Закон о државној управи познаје начело делотворности у остваривању права странака, према коме су органи државне управе дужни да странкама омогуће:
- а) да брзо и делотворно (учинковито, ефективно) остваре своја права и правне интересе
 - б) да странкама не стварају тешкоће у остваривању њихових права и правних интереса
 - в) да странке информишу о правима и начину њиховог остваривања
203. Начело делотворности управног поступка садржано је у Закону о општем управном поступку (члан 9. став 1) и оно обавезује управне органе да странкама омогуће да:
- а) успешно и целовито остваре и заштите права и правне интересе
 - б) лако остварују права и правних интереса
 - в) брзо и несметано остварују права и правне интересе
204. Начело економичности поступка у Закону о општем управном поступку (члан 9. став 2) обавезује управне органе да:
- а) странкама омогуће да успешно и целовито остваре и заштите своја права
 - б) поступак воде без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и друге учеснике поступка
 - в) од странака траже само оне податке о којима се не води службена евиденција
205. У вези са начелом заштите права странака, Закон о општем управном поступку обавезује орган који води поступак да странки пружи прилику да се изјасни о чињеницама које су од значаја за одлучивање у поступку. Од овог начела може се одступити само када:
- а) орган процени да то није потребно, јер је ствар јасна
 - б) орган процени да то није потребно, јер се излази у сусрет захтеву странке
 - в) је то законом дозвољено
206. Ако странка не зна језик поступка, мора јој се дозволити да користи свој језик у поступку (члан 199. Устава), а орган државне управе ће:
- а) обезбедити преводиоца о свом трошку
 - б) обезбедити преводиоца о трошку странке
 - в) наложити странки да обезбеди преводиоца
207. Начело истине у управном поступку обавезује орган који води поступак да правилно, истинито и потпуно утврди све чињенице и околности:

- а) које пружају целовиту слику о правом стању ствари
 - б) које су правно релеватне, тј. од значаја за законито и правилно поступање у управној ствари
 - в) које странка није потврдила доказима
208. Према начелу слободне оцене доказа, овлашћено службено лице које води поступак:
- а) по свом уверењу одлучује које чињенице узима као доказане
 - б) слободно оцењује да ли су јавне исправе ваљани докази
 - в) слободно оцењује шта је истина а шта није
209. Начело о правноснажности управног акта (решења) значи да је то:
- а) решење против кога се не може изјавити жалба
 - б) решење против кога се не може изјавити приговор
 - в) решење против кога се не може изјавити жалба, нити покренути управни спор
210. Органи државне управе могу да прикупљају, држе, обрађују и користе податке о личности само:
- а) када су им они потребни за обављање послова из њиховог делокруга
 - б) када су на то овлашћени законом
 - в) када им странке дају податке
211. Орган државне управе може да користи податке о личности само у законите сврхе за које су прикупљени, а поред тога се ти подаци могу користити за потребе:
- а) вођења кривичног поступка или заштите безбедности Републике Србије
 - б) обављања других послова у органима државне управе
 - в) информисања медија
212. Поред података о личности, органи државне управе су дужни да штите и податке:
- а) о свом раду
 - б) који су тајни подаци у складу са законом
 - в) који су осетљиве природе за углед органа
213. Право приступа подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења остварује се у складу са законом, а то право је:
- а) израз захтева за транспарентношћу рада државне управе
 - б) једно од људских права зајемчено Уставом
 - в) резултат признавања слободе медија

214. Према начелу јавности рада органа државне управе (члан 11. Закона о државној управи), ти органи су дужни да:
- а) јавности омогуће увид у свој рад, према закону којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја
 - б) јавности периодично дају информације о свом раду
 - в) поднесу извештај о свом раду
215. Сагласно начелу јавности рада органа државне управе и информације о раду државних службеника доступне су јавности, у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја:
- а) тачно
 - б) нетачно
216. Државни службеник јесте/није лично одговоран за законитост, стручност и делотворност свог рада:
- а) јесте
 - б) није
 - в) одговоран је његов старешина, а не он лично
217. Уставна начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације у односу на положај државних службеника (према члану 7. Закона о државним службеницима) изражена су забраном:
- а) бржег напредовања и бољих плата за мање способне државне службенике
 - б) повлашћивања или ускраћивања службеника у њиховим правима или дужностима
 - в) кажњавања државних службеника због грешака и раду
218. Начело о једнакој доступности радних места утврђује да су при запошљавању у државни орган кандидатима под једнаким условима доступна сва радна места, а да избор кандидата зависи од:
- а) утиска који оставе на интервјуу
 - б) радне биографије
 - в) провере компетенција
219. Сагласно европским стандардима, запошљавање и напредовање државних службеника треба да се одвија по систему:
- а) заслуга (мерит систем)
 - б) партијске припадности (систем плена)
 - в) комбиновањем та два система
220. Као једно од права припадника националних мањина, Устав обавезује органе државне управе (члан 77) да при запошљавању:

- а) воде рачуна о одговарајућој заступљености припадника националних мањина
 - б) воде рачуна о томе да међу службеницима има и оних који знају језике националних мањина
 - в) оглашавају конкурсе на језицима националних мањина
221. Из уставних начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације произашла је и гаранција једнакости државних службеника у погледу одлучивања о њиховом напредовању и награђивању и остваривању њихове правне заштите (члан 11. Закона о државним службеницима). Ова једнакост значи:
- а) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом и имати исте плате
 - б) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом, имати исте плате и једнаку правну заштиту
 - в) да се напредовање, награђивање и правна заштита службеника одвијају под условима једнаким за све
222. Начело о напредовању државних службеника утврђује да напредовање зависи од:
- а) резултата радне успешности и потреба државног органа
 - б) стручности и резултата рада
 - в) потреба државног органа
223. У погледу стручног усавршавања, државних службеник има:
- а) дужност да се стручно усавршава
 - б) право да се стручно усавршава
 - в) право и дужност да се стручно усавршава

IV

(Права и дужности државних службеника)

224. Државни службеници су сви који раде у државним органима, осим:
- а) намештеника
 - б) функционера и намештеника
 - в) службеника који су запослени на одређено време
225. Намештеник је лице чије се радно место у државном органу састоји од:
- а) пратећих помоћно-техничких послова
 - б) рачуноводствених и административних послова
 - в) секретарских послова
226. У органима државне управе функционери су:

- а) руководиоци органа државне управе
 - б) министри и државни секретари
 - в) министри и директори посебних организација
227. Државни службеници у органима државне управе су:
- а) лица која обављају послове из делокруга органа
 - б) лица која обављају послове из делокруга органа и одређене с њима повезане послове
 - в) лица која нису функционери
228. Послодавац државних службеника и намештеника је Република Србија, а у њено име права и дужности послодавца (укључујући и право одлучивања о правима и дужностима државних службеника) врши:
- а) Влада
 - б) руководилац државног органа
 - в) јединица за управљање људским ресурсима
229. У службеничком систему разликују се две категорије државних службеника, и то:
- а) државни службеници на положају и државни службеници на извршилачким радним местима
 - б) државни службеници и намештеници
 - в) државни службеници са завршеним факултетом и остали
230. Категорија државних службеника на положају у министарствима обухвата:
- а) помоћнике министра и секретара министарства
 - б) државне секретаре, помоћнике министра и секретара министарства
 - в) све које поставља Влада
231. Категорија државних службеника на положају у органима управе у саставу министарстава обухвата:
- а) директора, заменика директора и помоћнике директора
 - б) директора и помоћнике директора
 - в) помоћнике директора и секретара органа у саставу
232. Категорија државних службеника на положају у посебним организацијама обухвата:
- а) помоћнике директора и секретара посебне организације
 - б) директора и помоћнике директора
 - в) директора, заменика директора и помоћнике директора
233. Радна места државних службеника на извршилачким местима разврставају се по звањима. За оне са завршеним основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама,

специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету звања су:

- а) сарадник, виши саветник и самостални саветник
- б) млађи саветник, саветник, самостални саветник и виши саветник
- в) млађи референт, саветник и виши саветник

234. Звања државних службеника са завршеним основним академским студијама у обиму од 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године су:

- а) референт и виши референт
- б) саветник и референт
- в) млађи сарадник и сарадник

235. Звања државних службеника са средњом школском спремом су:

- а) млађи референт и референт
- б) млађи референт, референт и виши референт
- в) сарадник и виши сарадник

236. Поред држављанства Републике Србије, пунолетства и прописане школске спреме, сви државни службеници морају да испуњавају и следећи општи услов:

- а) да нису осуђивани на казну затвора од најмање шест месеци
- б) да имају положен државни стручни испит
- в) да имају најмање 3 године радног искуства

237. У погледу услова за постављење на положај за државне службенике захтевају се:

- а) завршене основне академске студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академске студијама, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету и најмање 9 година радног искуства у струци
- б) завршене основне академске студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академске студијама, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету и најмање 5 година радног искуства у струци
- в) завршене основне академске студијама у обиму од 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године и најмање 9 година радног искуства у струци

238. Као државни службеник не може се запослити лице:

- а) које има сметње у говору

- б) које је осуђивано
 - в) коме је престао радни однос у државном органу због теже повреде радне дужности или је осуђивано на казну затвора у трајању дужем од 6 месеци
239. Осим у случају поновног постављења, положаји се попуњавају по спроведеном:
- а) јавном конкурс
 - б) интерном конкурс, па ако он не успе, спроводи се јавни конкурс
 - в) премештају
240. Извршилачка радна места се попуњавају:
- а) по спроведеном јавном конкурс
 - б) по спроведеном интерном конкурс
 - в) премештајем, преузимањем, па интерним и, потом, јавним конкурс
241. Приправнички стаж у органима државне управе траје:
- а) годину дана
 - б) годину дана за приправнике са завршеним академским студијама другог степена, 9 месеци за приправнике са завршеним академским студијама првог степена и 6 месеци за приправника са средњом школском спремом
 - в) према потреби, од 6 до 12 месеци
242. Приправник се током приправничког стажа налази на:
- а) стручном оспособљавању
 - б) стручном усавршавању
 - в) стручној обуци
243. Пробни рад је обавезан за све:
- а) који заснивају радни однос на неодређено време
 - б) који први пут заснивају радни однос у државном органу, а нису приправници, нити раде у кабинету
 - в) који нису били приправници у државном органу
244. Закон о државним службеницима утврђује одређени број права државних службеника (чланови 12 до 17, као и поједине друге одредбе), а поред тих права, државни службеници имају и друга права која се утврђују:
- а) општим прописима о раду и посебним колективним уговором за државне органе
 - б) Правилником о организацији и систематизацији
 - в) уредбом Владе

245. Поједина права државних службеника у одређеним државним органима могу се, зависно од природе њихових послова, уредити и друкчије (од уређења у Закону о државним службеницима). Такво уређење се врши:
- а) уредбом Владе
 - б) Правилником о радним односима
 - в) законом
246. Право на одговарајуће услове рада државног службеника, поред права на услове рада који му неће угрозити живот и здравље, на техничке и друге услове потребне за рад), укључује и:
- а) право на заштиту од претњи, напада и свих врста угрожавања безбедности на раду
 - б) право на заштиту од мобинга
 - в) право на заштиту од примедба странака на његов рачун
247. Ако државни службеник сматра да му није пружена потребна заштита његове безбедности на раду, он може:
- а) одбити да ради
 - б) захтевати од руководиоца да предузме мере заштите
 - в) захтевати премештај на друго радно место
248. Право на примања државног службеника обухвата право на плату, накнаде и друга примања према закону који уређује плате државних службеника. Плата се одређује:
- а) множењем коефицијента одговарајуће платне групе у коју је службеник разврстан са основицом за обрачун и исплату плата
 - б) сабирањем основне плате за одговарајућу платну групу са додацима на плату, накнадама плате и накнадама трошкова
 - в) сабирањем основне плате са накнадама плате
249. Државни службеник који је нераспоређен има током наредних 2 месеца право на:
- а) плату
 - б) накнаду плате
 - в) сва примања као и други државни службеници
250. Право на одморе и одсуства обухвата право на:
- а) дневни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
 - б) дневни, недељни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
 - в) годишњи одмор и плаћено одсуство
251. Дневни одмор у трајању од 30 минута не може се користити:

- а) ван времена одређеног за паузу
- б) без дозволе непосредног руководиоца
- в) на почетку и на крају радног времена

252. Недељни одмор траје:

- а) 48 часова
- б) 48 часова непрекидно
- в) најмање 48 часова

253. Годишњи одмор износи:

- а) најмање 20 а највише 30 радних дана
- б) најмање 18 а највише 35 радних дана
- в) најмање 20 а највише 35 радних дана

254. Плаћена и неплаћена одсуства могу се користити у случајевима утврђеним:

- а) општим прописима о раду
- б) општим прописима о раду и посебним колективним уговором за државне органе
- в) законом

255. Државни службеници имају право на чланство у синдикату, које укључује:

- а) право да се буде члан синдиката
- б) право на синдикално удруживање и деловање
- в) право да се буде или не буде члан синдиката

256. Државни службеници:

- а) немају право на штрајк
- б) имају право на штрајк
- в) имају право на штрајк, уз обавезу обезбеђења минимума процеса рада

257. Државни службеник се, ради остваривања и заштите својих права:

- а) може писмено обраћати руководиоцу органа државне управе и Управној инспекцији
- б) може писмено обраћати Управној инспекцији, а не и руководиоцу органа државне управе
- в) не може обраћати ни руководиоцу органа државне управе, ни Управној инспекцији

258. Државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, и то:

- а) на свако такво решење
 - б) на свако такво решење, осим када је жалба законом изричито искључена
 - в) само на решења којима се одлучује негативно по службеника
259. О жалби на решење којим се одлучује о правима и дужностима државних службеника из органа државне управе одлучује:
- а) руководиоца органа државне управе
 - б) Жалбена комисија Владе
 - в) суд
260. Против одлуке Жалбене комисије Владе, као и када она не одлучи о жалби државног службеника на решење којим је одлучено о његовом праву и дужности у року од 30 дана од дана пријема жалбе, државни службеник може да:
- а) покрене управни спор
 - б) поднесе нову жалбу
 - в) захтева од руководиоца органа државне управе да донесе ново решење
261. О правима и дужности државних службеника који руководе органом у саставу и посебном организацијом, а које је поставила Влада, одлучује:
- а) Влада
 - б) надлежни министар
 - в) Високи службенички савет
262. Државни службеник је дужан да изврши усмени налог претпостављеног, с тим што налог може да „задржи од извршења“ и то саопшти претпостављеном ако сматра:
- а) да је налог супротан прописима или правилима струке или да његово извршење може проузроковати штету
 - б) да је налог добио пред сам крај радног времена
 - в) да извршење налога није у опису послова његовог радног места
263. Ако претпостављени понови у писменом облику налог који је био дао усмено и који је државни службеник „задржао од извршења“, државни службеник је дужан да:
- а) поново укаже да је налог супротан прописима или правилима струке или да његово извршење може проузроковати штету
 - б) изврши налог
 - в) изврши налог и о томе писмено обавести руководиоца органа
264. Државни службеник је дужан да одбије извршење усменог или писменог налога ако би извршење налога:
- а) представљало кажњиво дело
 - б) проузроковало штету
 - в) било супротно прописима

265. У случају одбијања извршења налога чије би извршење представљало кажњиво дело, државни службеник је дужан и да:
- а) о томе писмено обавести руководиоца органа, а ако је он издао налог – орган који надзире рад органа државне управе б) састави о томе писмену белешку
 - в) обавести о томе јавног тужиоца
266. Државни службеник је дужан да прихвати друго одговарајуће радно место на које је привремено или трајно премештен у складу са законом, и то:
- а) ако се са тиме сагласи
 - б) иако није са тиме сагласан
267. Трајни премештај државног службеника на друго одговарајуће радно место могућ је:
- а) у оквиру истог органа државне управе
 - б) у оквиру истог и у други орган државне управе
 - в) у оквиру система државних органа
268. Привремени премештај државног службеника на друго одговарајуће радно место у истом органу (због замене одсутног службеника или повећаног обима посла) траје:
- а) најдуже 6 месеци
 - б) најдуже једну годину
 - в) најдуже две године
269. Привремени премештај државног службеника на друго одговарајуће радно место у други државни орган (због повећаног обима посла) траје најдуже:
- а) годину дана
 - б) 6 месеци, уз могућност продужења за највише још толико времена
 - в) 6 месеци, без могућности продужења
270. Уз послове свог радног места, државни службеник дужан је да, по писменом налогу претпостављеног, ради и послове који нису у опису његовог радног места ако за њих испуњава услове (због повећаног обима посла или замене одсутног службеника), а најдуже:
- а) 6 месеци
 - б) 3 месеца
 - в) 30 радних дана
271. По писменом налогу претпостављеног, државни службеник је дужан да ради на радном месту нижем од свог у случају:
- а) повећаног обима посла и налога Владе
 - б) елементарне непогоде, више силе или других непредвидивих околности

- в) проглашења ванредне ситуације
272. Државни службеник је дужан да ради у радној групи у свом или другом државном органу:
- а) по писменом налогу руководиоца
 - б) по усменом налогу руководиоца
 - в) ако је то у опису послова његовог радног места
273. Дужност чувања службене или друге тајне одређене законом или другим прописом обавезује државног службеника:
- а) док му траје радни однос у државном органу
 - б) и по престанку радног односа у државном органу
 - в) годину дана по престанку рада у државном органу
274. Непоштовање радног времена и прописаних правила понашања у државном органу представља:
- а) повреду радних дужности за коју се може изрећи дисциплинска казна
 - б) повреду угледа органа
 - в) некажњиву повреду радне дисциплине
275. Државни службеник је дужан да о разлозима спречености за рад обавести непосредно претпостављеног у року од:
- а) 24 часа од отварања боловања
 - б) 24 часа од настанка разлога
 - в) наредног радног дана
276. У односима са претпостављеним и другим службеницима, државни службеник је, према Кодексу понашања државних службеника, дужан да обезбеди потребну сарадњу, да не омета процес рада, поспешује професионалне односе и радну атмосферу, као и да увек поступа:
- а) с дужном пажњом и поштовањем
 - б) љубазно и коректно
 - в) срдечно и пријатељски
277. Државни службеник је дужан да буде прикладно и уредно одевен, а неприкладном одећом сматрају се нарочито: непримерено кратке сукње, блузе са великим деколтеом или танким бретелама, изразито кратке или провидне блузе, кратке панталоне. Због неприкладног одевања може бити упозорен од стране непосредног руководиоца, а затим и:
- а) враћен са посла
 - б) изложен дисциплинском поступку
 - в) враћен са посла, без права на плату за тај дан
278. Државни службеник сме да саопштава информације до којих је дошао у обављању послова:

- а) само ако се ради о информацијама у вези са пословима које он обавља
 - б) само ако се ради о информацијама које не штете угледу органа
 - в) само ако је овлашћен да саопшти информације
279. Државни службеник је дужан да својим понашањем чува углед органа, а та се обавеза односи на:
- а) понашање приликом обављања послова
 - б) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту
 - в) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту и у приватном животу
280. Мерила радне успешности државног службеника су:
- а) Резултати рада
 - б) Понашајне компетенције
 - в) Понашајне компетенције и резултати рада
281. Руководилац органа, у сарадњи са руководиоцем уже унутрашње јединице за коју се утврђују циљеви, односно самосталним извршиоцем утврђује:
- а) Најмање 3 годишња циља
 - б) Најмање 4 годишња циља
 - в) Најмање 5 годишња циља
282. Радна успешност државног службеника редовно се вреднује једном годишње за период:
- а) Од 01. јануара до 31 децембра
 - б) Од 01 фебруара текуће године до 01 фебруара наредне године
 - в) Од 31. јануара текуће године до 31 јануара наредне године
283. Државни службеник на положају може напредовати:
- а) само на непосредно виши положај
 - б) на сваки положај
 - в) на сваки положај у истом или другом органу
284. Стручно усавршавање државних службеника заснива се на програмима обуке, који обухватају општи програм обуке (за све државне службенике), посебне програме обуке (за државне службенике појединих органа) и, као трећу врсту, програм:
- а) обуке руководиоца
 - б) обуке приправника
 - в) обуке државних службеника на положају

285. Општи програм обуке државних службеника обухвата уводни програм обуке и програм континуираног стручног усавршавања. Уводни програм обуке је намењен стручном оспособљавању:
- а) приправника
 - б) државних службеника који први пут заснивају радни однос
 - в) државних службеника који први пут заснивају радни однос и оних који се припремају за полагање државног стручног испита
286. Као стручна лица – реализатори програма стручног оспособљавања учествују:
- а) предавачи и друга лица која ангажује Национална академија за јавну управу
 - б) предавачи, ментори и коучи
 - в) предавачи и ментори
287. Програм обуке руководиоца припрема, спроводи и развија:
- а) Служба за управљање кадрова
 - б) министарство надлежно за државну управу
 - в) Национална академија за јавну управу
288. Поред државног стручног испита, законом се може предвидети обавеза полагања посебног стручног испита, а тај испит се може предвидети за радна места службеника:
- а) са посебним дужностима и овлашћењима
 - б) са посебним одговорностима
 - в) која захтевају специфична знања и вештине
289. Поред приправника који је примљен на основу јавног конкурса у радни однос, закон познаје и стручно оспособљавање незапослених лица по програму за приправнике на основу уговора, а са тим лицима се закључује:
- а) уговор о раду на одређено време
 - б) уговор о стручном оспособљавању
 - в) уговор о волонтирању
290. Некада персонални послови, затим кадровски послови, а данас:
- а) општи послови
 - б) послови управљања људским ресурсима
 - в) службенички послови
291. Државни службеник може одговорати кривично, прекршајно, за повреде радних дужности и материјално (за штету). Одговорност за повреде радних дужности је:
- а) дисциплинска одговорност
 - б) прекршајна одговорност

- в) службена одговорност
292. Повреде радних дужности због којих се може дисциплински одговарати прописане су:
- а) Законом о државним службеницима
 - б) Законом о државним службеницима и другим законима
 - в) Законом о државним службеницима и Кодексом понашања државних службеника, а за поједине органе и другим законом
293. Повреде радних дужности могу бити лакше и:
- а) теже
 - б) тешке
 - в) средње
294. Ако у органу није образована дисциплинска комисија, дисциплински поступак против државног службеника на извршилачком радном месту покреће, води и доноси одлуку:
- а) непосредни претпостављени
 - б) руководилац органа
 - в) државни службеник на ког руководилац пренесе овлашћење за то
295. Државни службеник има/нема право да се на усменој расправи у дисциплинском поступку брани преко заступника:
- а) има
 - б) нема
296. За теже повреде радних дужности може се, поред других казни, изрећи и казна:
- а) престанак радног односа
 - б) условни престанак радног односа
 - в) привремени престанак радног односа
297. Пошто је покренут дисциплински поступак, државни службеник може, под одређеним условима, бити до окончања тог поступка:
- а) премештен на друго радно место
 - б) удаљен с рада
 - в) упућен на годишњи одмор
298. Ако државни службеник на раду или у вези с радом проузрокује штету трећем лицу својим незаконитим или неправилним радом, за штету ће одговарати:
- а) државни службеник
 - б) Република Србија
 - в) орган државне управе у коме службеник ради

299. За штету коју трећим лицима проузрокују својим незаконитим или неправилним радом имаоци јавних овлашћења у вршењу поверених послова државне управе одговара:
- а) Република Србија
 - б) ималац јавног овлашћења
 - в) службеник имаоца јавног овлашћења
300. Пошто Република Србија надокнади штету коју је државни службеник проузроковао трећем лицу, она има право да:
- а) од државног службеника захтева накнаду плаћеног износа
 - б) од органа државне управе захтева накнаду плаћеног износа
 - в) од државног службеника захтева накнаду плаћеног износа ако је он штету проузроковао намерно или из крајње непажње
301. Државни службеник је одговоран за штету коју на раду или у вези с радом проузрокује државном органу, ако је штету проузроковао:
- а) намерно или из крајње непажње
 - б) после упозорења претпостављеног да може проузроковати штету
 - в) обичним немаром
302. Државни службеник може да се ослободи одговорности за штету коју је проузроковао извршењем налога претпостављеног, под условом да је:
- а) претпостављеном саопштио да извршење налога може проузроковати штету
 - б) прибележио на омоту списка да поступа по налогу претпостављеног
 - в) упознао колеге о налогу претпостављеног који може проузроковати штету
303. У случају престанка радног односа државном службенику по сили закона по основу протеча два месеца од када је постао нераспоређен, за престанак радног односа потребно је:
- а) да се донесе решење о престанку радног односа
 - б) није потребно доносити решење
304. Ако се изменама правилника нека радна места укину или смањи број службеника, а државни службеник се не сагласи са премештајем на ниже радно место које одговара његовој стручној спреми, и за које испуњава остале услове за рад, односно поседује компетенције, такви државни службеници:
- а) добијају решење о премештају у други државни орган
 - б) добијају решење о престанку радног односа
 - в) постају нераспоређени

305. Ако се укине орган државне управе а његов делокруг не преузме други орган, државни службеници који су радили у укинутом органу:
- а) постају нераспоређени
 - б) добијају решење о премештају у други орган
 - в) добијају решење о престанку радног односа
306. Намештеник заснива радни однос:
- а) решењем о пријему у радни однос
 - б) уговором о раду
 - в) уговором о повременим и привременим пословима
307. Када услед промене унутрашњег уређења органа нема радних места на које намештеник може бити премештен или распоређен, намештеник:
- а) постаје нераспоређен
 - б) добија отказ уговора о раду
 - в) добија решење о престанку радног односа
308. Намештеник има право на плату, накнаде и друга примања према:
- а) закону којим се уређују плате у државним органима
 - б) општим прописима о раду
 - в) одредбама уговора о раду

V

(Прописи у области борбе против корупције и унапређења интегритета)

309. Јединица за управљање људским ресурсима је, према Кодексу понашања државних службеника, дужна/није дужна да државног службеника преступања на рад упозна са законским ограничењима и забранама усмереним ка спречавању сукоба интереса:
- а) дужна је
 - б) није дужна
310. Ради спречавања сукоба интереса, Закон о државним службеницима забрањује државним службеницима да приме поклон у вези с вршењем својих послова или било какву услугу или другу корист за себе или друга лица. Од забране примања поклона изузети су:
- а) сви поклони које дају странке
 - б) протоколарни и пригодни поклони мање вредности
 - в) поклони који се добијају без тражења

311. Забрана примања поклона, других услуга и користи за себе или друга лица обухвата и:
- а) забрану тражења поклона, других услуга или користи
 - б) не обухвата
 - в) прописи нису јасни с тим у вези
312. Дефиниција поклона у Закону о Агенцији за борбу против корупције обухвата ствар, право и услугу без одговарајуће накнаде и сваку другу корист за службеника или повезано лице, а у вези је са вршењем послова службеника. Из ове дефиниције је, ради провере Вашег знања, изостављена врста поклона који се може и најчешће добити, а наведена је у дефиницији на првом месту, а то је:
- а) новац
 - б) бесплатна храна и пиће
 - в) парфеми
313. Повреда дужности, односно правила у вези са забраном примања поклона, других услуга и користи квалификована је у Закону о државним службеницима као:
- а) лакша повреда радне дужности
 - б) тежа повреда радне дужности
 - в) лакша или тежа повреда радне дужности, зависно од тежине
314. Круг повезаних лица одређен је у Закон о Агенцији за борбу против корупције и обухвата: супружнике, крвне сроднике у правој линији, сроднике у побочној линији до другог степена, усвојитеља, усвојеника и свако друго физичко лице, као и правно лице, које се према другим основима и околностима може оправдано сматрати интересно повезано са функционером, односно службеником. Из ове дефиниције су ради провере Вашег знања изостављени, а у дефиницији су изричито наведени:
- а) тазбински сродници
 - б) ванбрачни партнери
 - в) деца
315. Протоколарни поклон су они који се примају од стране државе, њених органа и организација, међународних организација и страних правних лица приликом службених посета и у другим сличним приликама. Да ли се протоколарним поклоном може сматрати и поклон који државни службеник прими од:
- а) стране невладине организације
 - б) домаће невладине организације која добија донације из иностранства
 - в) странца који жели да купи стан у Србији
316. Ако вредност примљеног протоколарног поклона прелази 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији, такав поклон је државни службеник дужан да преда:

- а) органу надлежном за поступање са имовином у својини Републике Србије
 - б) Агенцији за борбу против корупције
 - в) руководиоцу државног органа
317. Пригодни поклон мање вредности је онај чија појединачна вредност не прелази:
- а) 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
 - б) 1% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
 - в) 3% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
318. Ако је државни службеник у недоумици да ли се понуђени поклон може сматрати пригодним поклоном мање вредности, он је према Кодексу понашања државних службеника, дужан да о томе затражи мишљење од:
- а) Агенције за борбу против корупције
 - б) непосредно претпостављеног
 - в) Дирекције за имовину Републике Србије
319. Ако ипак прими пригодни поклон сматрајући да је он мање вредности, а испостави се да се ради о поклону чија вредност прелази прописану горњу вредност за поклоне мање вредности, државни службеник не сме задржати тај поклон. Такође, иста обавеза постоји за пригодне поклоне мање вредности примљене у току једне календарске године, а чија укупна вредност прелази:
- а) 50% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
 - б) једну просечну месечну зараду без пореза и доприноса у Републици Србији
 - в) две просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
320. Да ли се може рећи да Закон о Агенцији за борбу против корупције толерише примање поклона чија би укупна вредност државном службенику легално обезбедила једну просечну плату у току године?
- а) да
 - б) не
321. Ради вођења евиденције о примљеним поклонима, државни службеник је дужан да о сваком примљеном поклону ради вођења евиденције обавести:
- а) државни орган у коме ради
 - б) руководиоца државног органа
 - в) Агенцију за борбу против корупције
322. Према Кодексу понашања државних службеника, државни службеник је дужан да понуђени поклон (који није мање вредности) или понуђену другу корист одбије, предузме радње ради идентификације лица и ако је могуће пронађе сведоке, као и да одмах, а најкасније у року од 24 часа, о томе сачини службену забелешку и обавести:

- а) полицију
 - б) непосредно претпостављеног
 - в) руководиоца органа
323. Државни службеник у обављању послова може доћи у посед информација које би му могле користити за стицање погодности у обављању својих приватних послова или послова с њим повезаних лица. Коришћење таквих информација у приватне сврхе му забрањује:
- а) закон
 - б) Кодекс понашања државних службеника
324. Државни службеник на извршилачком радном месту дужан је да у случају интереса који он или с њим повезано лице може имати у вези са одлуком органа у чијем доношењу учествује:
- а) писмено обавести руководиоца органа (ради изузећа)
 - б) буде уздржан од могућности сукоба интереса
 - в) даје предност јавном интересу пред својим приватним интересом
325. На државне службенике на положају примењују се све одредбе Закона о Агенцији за борбу против корупције (пријављивање имовине, спречавање сукоба интереса и др.) које важе за носиоце јавних функција:
- а) да
 - б) не
326. Органи државне управе су дужни да Агенцији за борбу против корупцију, на њен захтев:
- а) доставе сва документа и информације потребне за обављање њених послова у року од 15 дана
 - б) доставе сва документа и информације потребне за обављање њених послова у року од 30 дана
 - в) нису дужни да достављају документа и информације
327. У циљу спречавања и отклањања могућности за настанак и развој корупције, органи државне управе су дужни да доносе планове интегритета, у складу са:
- а) законом
 - б) законом и смерницама Агенције за борбу против корупције
 - в) оценом изложености корупцији
328. Извештаје о спровођењу планова интегритета, органи државне управе достављају:
- а) Влади
 - б) Агенцији за борбу против корупције
 - в) медијима

329. У плану интегритета одређује се и лице одговорно за израду и спровођење плана. То лице (државни службеник) је дужно/није дужно да похађа посебну обуку коју спроводи Агенција за борбу против корупције:
- а) дужно је
 - б) није дужно
330. У циљу превенције корупције спроводи се обука државних службеника, а ту обуку спроводи:
- а) орган државне управе
 - б) Агенција за борбу против корупције
 - в) орган државне управе у сарадњи са Агенцијом за борбу против корупције
331. Ако сумња на постојање корупције у органу државне управе, државни службеник писмено обавештава о томе:
- а) непосредно претпостављеног или руководиоца
 - б) јавно тужилаштво
 - в) Агенцију за борбу против корупције
332. Злоупотреба обавештавања о сумњу у постојање корупције представља:
- а) тежу повреду радних дужности
 - б) лакшу повреду радних дужности
 - в) није кажњива
333. Да ли Закон о заштити узбуњивача пружа заштиту државном службенику који указује на кршење прописа о сукобу интереса и спречавању корупције:
- а) да
 - б) не
334. Државни службеник може ван радног времена да ради за другог послодавца (додатни рад), ако тај рад није забрањен законом или другим прописом, не ствара могућност сукоба интереса или не утиче на непристрасност његовог рада. Поред наведених услова, за додатни рад потребна је и:
- а) писмена сагласност руководиоца органа
 - б) дозвола руководиоца органа
 - в) сагласност Агенције за борбу против корупције
335. Сагласност руководиоца органа за додатни рад државном службенику није потребна ако је у питању додатни научно-истраживачки рад, објављивање ауторских дела и рад у културно-уметничким, хуманитарним, спортским и сличним удружењима. Међутим, руководиоца може забранити и такава рад ако се њиме:
- а) онемогућава или отежава рад државног службеника

- б) штети угледу државног органа
 - в) ствара могућност сукоба интереса или утиче на непристрасност рада службеника
 - г) све горе наведено
336. О свом додатаном научно-истраживачком раду, објављивању ауторских дела и раду у културно-уметничким, хуманитарним, спортским и сличним удружењима, државни службеник:
- а) је дужан да обавести руководиоца органа
 - б) није дужан да обавести руководиоца органа
337. Да ли је државни службеник дужан да обавести руководиоца органа о објављивању коментара неког прописа или свог писаног рада у зборнику радова са неког стручног саветовања:
- а) јесте
 - б) није
338. О додатном раду директора органа у саставу министарства, директора и заменика директора посебне организације одлучује:
- а) Влада, односно други орган надлежан за њихово постављење
 - б) Високи службенички савет
 - в) председник Владе
339. Државни службеник не сме да оснује привредно друштво, јавну службу, нити да се бави предузетништвом:
- а) нетачно
 - б) тачно
340. Ако има управљачка права у привредном субјекту, државни службеник:
- а) задржава та права, уз пријављивање Агенцији за борбу против корупције
 - б) дужан је пренети та права на друго лице, у складу са Законом о Агенцији за борбу против корупције
 - в) дужан је отуђити та права продајом
341. Податке о лицу на које је пренео управљачка права у привредном субјекту и доказе о преносу тих права, државни службеник на извршилачком радном месту је дужан доставити:
- а) Агенцији за борбу против корупције
 - б) руководиоцу државног органа
342. Податке о лицу на које је пренео управљачка права у привредном субјекту и доказе о преносу тих права, државни службеник на положају је дужан да достави:

- а) Агенцији за борбу против корупције
- б) руководиоцу државног органа

343. Државни службеник не сме бити:

- а) директор правног лица
- б) директор или заменик директора правног лица
- в) директор, заменик или помоћник директора правног лица

344. Државни службеник може бити члан управног одбора, надзорног одбора или другог органа управљања правног лица ако га:

- а) именује Влада или други државни орган
- б) именује руководиоца органа
- в) именује правно лице

VI

(Односи органа државне управе са Владом, Народној скупштином, председником Републике, другим државним органима и имаоцима јавних овлашћења)

345. За рад органа државне управе одговара Народној скупштини:

- а) Влада
- б) руководиоца органа државне управе
- в) председник Владе

346. Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни:

- а) Народној скупштини
- б) Влади
- в) председнику Владе, Влади и Народној скупштини

347. Усмеравање и усклађивање рада органа државне управе и надзор над њиховим радом је у надлежности:

- а) Владе
- б) председника и потпредседника Владе
- в) Народне скупштине

348. Влада усмерава органе државне управе (у спровођењу политике и извршавању закона и других прописа), усклађује њихов рад и министарствима и посебним организацијама одређује рокове за доношење прописа (ако ти рокови нису одређени законом или општим актом Владе). Све то Влада чини актима који се називају:

- а) закључци

- б) уредбе
- в) одлуке

349. Ако орган државне управе зехтева од Владе да заузме став о питању из његовог делокруга, Влада:

- а) није дужна да то учини
- б) дужна је да то учини закључком
- в) ће вратити руководиоцу органа такав захтев

350. Влада може закључком наложити органу државне управе да проучи неко питање или предузме неки посао и да јој о томе:

- а) достави информацију
- б) припреми (и достави) посебан извештај
- в) усмено информише руководиоца органа државне управе

351. Ради усмеравања појединих послова из делокруга више органа државне управе, Влада може оснивати:

- а) координациона тела
- б) радне групе
- в) заједничка тела органа државне управе

352. Министарства и посебне организације дужни су да сачине годишњи план рада и доставе га Влади ради:

- а) обезбеђења планског рада у органима државне управе
- б) увида Владе у планове рада органа државне управе и одобрења тих планова
- в) припреме годишњег плана рада Владе

353. Министарства и посебне организације подnose једном годишње документ који садржи опис стања у областима из њиховог делокруга, податке о извршавању закона, других општих аката и закључака Владе и податке о предузетим мерама и њиховом дејству. Тај документ је:

- а) годишњи извештај о раду
- б) годишњи преглед активности
- в) извештај о извршавању послова

354. Годишњи планови рада и извештаји о раду органа државне управе у саставу министарстава се:

- а) не израђују
- б) израђују и достављају Влади као посебни документи
- в) израђују и достављају Влади у оквиру планова и извештаја министарстава у чијем су саставу ти органи

355. Орган у саставу министарства пред Владом и Народном скупштином представља:

- а) директор тог органа
- б) један од министара
- в) министар у чијем министарству је тај орган

356. Када два или више органа државне управе треба да одлуче споразумно о неком акту или питању, па њихов споразум изостане, о спору између њих одлучује:

- а) Влада
- б) Генерални секретар Владе
- в) министар надлежан за државну управу

357. Када припреме нацрт закона, органи државне управе га достављају:

- а) Влади, да она утврди нацрт прописа и упути га Народној скупштини
- б) Влади, да она утврди предлог прописа и поднесе га Народној скупштини
- в) Влади као свој предлог закона

358. Министарства и посебне организације дужни су да Народној скупштини и председнику Републике дају обавештења, објашњења и податке везане за њихове надлежности, а то чине:

- а) непосредним достављањем Народној скупштини и председнику Републике
- б) прослеђивањем преко Владе
- в) прослеђивањем преко служби Народне скупштине и председника Републике

359. Руководилац органа државне управе је дужан да народном посланику пружи обавештења и објашњења о питањима из надлежности органа, а која су:

- а) народном посланику потребна за остваривање његове функције
- б) од интереса за функцију или приватни интерес народног посланика
- в) на дневном реду Народне скупштине

360. Народна скупштина надзире рад органа државне управе:

- а) непосредно
- б) разматрањем њихових извештаја о раду
- в) преко надзора над радом Владе и чланова Владе

361. Изузетно од правила да Народна скупштина надзире рад органа државне управе преко надзора над радом Владе и чланова Владе, Народна скупштина врши непосредан надзор над радом:

- а) појединих министарстава
- б) служби безбедности
- в) службе државне безбедности

362. У оквиру надзора Народне скупштине над радом органа државне управе, скупштински одбори могу разматрати извештаје о раду појединих органа државне управе:

- а) тачно
- б) нетачно

363. Народна скупштина може да изгласа неповерење министру и да га разреши. Разрешење министра могуће је:

- а) на предлог једне трећине народних посланика
- б) на предлог Владе
- в) на прелог председника Владе

364. Неповерење министру Народна скупштина може да изгласа:

- а) на предлог већине гласова од укупног броја народних посланика.
- б) када Народна скупштина не прихвати одговор министра на интерпелацију поднету у вези са његовим радом
- в) на предлог председника Владе

365. Поред разрешења и изгласавања неповерења, министру престаје мандат констатовањем његове оставке, изгласавањем неповерења Влади, као и:

- а) констатовањем оставке председника Владе
- б) у другим случајевима, по вољи Народне скупштине
- в) у другим случајевима престанка мандата Влади, прописаним Уставом

366. Државни службеник може бити одређен за:

- а) представника Владе на седници Народне скупштине
- б) повереника Владе на седници одбора Народне скупштине

367. Председник Републике, пошто саслуша мишљење представника изабраних изборних листа, предлаже Народној скупштини:

- а) кандидата за председника Владе
- б) кандидате за председника и чланове Владе
- в) кандидате за председника Владе и министра одбране

368. Поред дужности органа државне управе да дају обавештења, објашњења и податке везане за надлежности председника Републике, поједини од органа државне управе дужни су и да обављају поједине послове у вези са остваривањем његових функција и његовог положаја, а посебно:

- а) министарства надлежна за спољне послове, унутрашње послове и одбрану
- б) министарства надлежна за спољне послове, унутрашње послове и одбрану, као и службе безбедности
- в) сва министарства

369. Односи органа државне управе са судовима почивају на обавези првих да поштују независност суда, као и на јасној подели надлежности, изведеној сагласно начелу поделе власти. Ипак, постоји судска контрола законитости коначних управних аката и, с тим у вези, право суда да:

- а) поништи управни акт
- б) поништи управни акт, реши управну ствар или наложи органу доношење новог акта или доношење акта када он није ни био донет
- в) поништи и измени управни акт

370. Када у управном поступку орган управе мора да, пре одлучивања о управној ствари, реши питање постојања кривичног дела, постојања брака или да утврди родитељство, такво питање (тзв. претходно питање):

- а) дужан је да сам реши
- б) дужан је да решавање препусти суду
- в) може га сам решити за потребе даљег вођења поступка

371. Орган државне управе може затражити да му суд достави списе потребне за вођење управног поступка, а суд:

- а) је дужан да их достави
- б) је дужан да их достави, ако то не омета вођење судског поступка
- в) није дужан да их достави

372. Ако орган државне управе не достави суду исправе којима располаже, а које су потребне за вођење управног спора, то ће бити разлог за:

- а) новчано кажњавање руководиоца органа
- б) новчано кажњавање овлашћеног државног службеника

373. За узајамне односе судова и органа државне управе посебно су важни послови правосудне управе, које обавља:

- а) секретар суда
- б) министарство надлежно за послове правосуђа
- в) Високи савет судства

374. Ако дођу до сазнања о извршењу кривичног дела, органи државне управе су дужни да поднесу кривичну пријаву:

- а) суду
- б) полицији
- в) надлежном јавном тужилаштву

375. Органи државне управе су дужни да јавном тужилаштву достављају списе и обавештења која су му потребна за обављање његове функције:

- а) дужни су
- б) нису дужни

376. Дужност предузимања радњи по налогу јавног тужилаштва у циљу откивања кривичних дела, починилаца тих дела и њиховог хватања и прикупљања доказа има:

- а) сваки од органа државне управе
- б) полиција
- в) сваки од инспекцијских органа

377. Јавни тужилац има право да улаже правна средства у управном поступку и управном спору ради заштите уставности и законитости:

- а) има
- б) нема

378. Функција Заштитника грађана је:

- а) заштита права грађана
- б) контрола рада органа државне управе
- в) заштита права грађана и контрола рада органа државне управе, Државног правобранилаштва и ималаца јавних овлашћења

379. У оквиру поступка који води, Заштитник грађана има право приступа просторијама и увида у списе и податке органа државне управе, а може и обавити разговор:

- а) само са руководиоцем органа државне управе
- б) са сваким државним службеником

380. Препоруке Заштитника грађана за отклањање утврђених неправилности, орган државне управе је дужан да спроведе и обавести га о спровођењу у року од:

- а) 60 дана
- б) 30 дана
- в) 15 дана

381. Поводом утврђених неправилности, Заштитник грађана је овлашћен да:

- а) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе
- б) иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника
- в) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе и иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника

382. Праваноснажни управни акт може се поништити, укинути или изменити на препоруку Заштитника грађана:

- а) тачно

б) нетачно

383. У захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, тражилац информације је дужан/није дужан да наведе разлог због којег тражи информацију:

- а) дужан је, како би орган знао зашто му је информација потребна
- б) није дужан, успостављена је претпоставка оправданог интереса

384. Уколико орган државне управе не поступи по захтеву тражиоца информације од јавног значаја у року од 15 дана, тражилац информације може да се обрати:

- а) жалбом другостепеном органу државне управе
- б) жалбом Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
- в) поновити захтев за увид у информацију

385. Ако одлучи да ускрати давање информације од јавног значаја и о томе обавести тражиоца информације, орган државне управе је дужан да се позове на:

- а) неки од законских основа за ограничење права на слободан приступ информацијама од јавног значаја
- б) чињеницу да се о тој ствари води поступак који није окончан
- в) претпоставку да би давање информације штетило угледу државних органа

386. Решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности донето поводом жалбе тражиоца информације представља:

- а) првостепено решење
- б) другостепени и коначни управни акт
- в) решење које орган државне управе може да оспорава пред судом

387. Због неизвршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности могу се (одговорном лицу у органу државне управе) изрећи:

- а) новчане казне
- б) дисциплинске мере
- в) мера разрешења

388. Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности има контролна овлашћења у области заштите података о личности, а та су овлашћења утврђена законом о:

- а) поступању са подацима о личности
- б) Поверенику
- в) заштити података о личности

389. Органи државне управе могу покренути поступак за оцену уставности и законитости општих правних аката пред Уставним судом:

- а) тачно
- б) нетачно

390. Уставни суд врши контролу над радом органу државне управе:

- а) контролом уставности и законитости управних прописа (правилника, наредаба и упутстава)
- б) не врши
- в) контролом уставности и законитости управних прописа и поводом уставних жалби

391. Влада може пред Уставним судом покренути поступак за оцену уставности и законитости одлуке аутономне покрајине:

- а) само пре ступања те одлуке на снагу и пошто је одлука ступила на снагу
- б) само пошто је одлука ступила на снагу
- в) пре ступања те одлуке на снагу и пошто је одлука ступила на снагу

392. Ако надлежно министарство сматра да општи акт донесен у делокругу покрајине, општине или града није у складу са Уставом, законом, другим прописом или општим актом Народне скупштине и Владе, дужно је да Влади предложи да донесе решење о обустави од извршења општег акта (и на њему заснованих појединачних аката), а Влада потом:

- а) налаже министарству да покрене поступак за оцењивање уставности и законитости тог акта пред Уставним судом
- б) покреће поступак за оцењивање уставности и законитости тог акта пред Уставним судом
- в) поништава општи акт

393. Статут аутономне покрајине доноси њена скупштина, уз претходну сагласност:

- а) надлежног министарства
- б) Народне скупштине
- в) Владе

394. Ако покрајински орган не извршава општи акт донесен у покрајинском делокругу, надлежно министарство је дужно да наложи том органу да предузме мере за извршавање акта, затим да одреди да други покрајински орган извршава акт, па ако и то изостане, надлежно министарство:

- а) преузима извршавање општег акта и поставља питање одговорности руководиоца покрајинског органа
- б) поново налаже покрајинском органу да извршава општи акт
- в) упознаје са насталом ситуацијом Владу и предлаже јој мере

395. Ако сматра да је законом или другим општем актом Републике Србије или општим актом општине и града повређено право на покрајинску аутономију, орган одређен покрајинским статутом:

- а) може покренути поступак пред Уставним судом
- б) може поднети Уставном суду иницијативу за покретање поступка
- в) може тражити заштиту покрајинске аутономије од Народне скупштине

396. Против појединачних аката или радњи органа државне управе којима се онемогућава вршење надлежности аутономне покрајине, орган одређен покрајинским статутом:

- а) има право жалбе Управном суду
- б) има право жалбе Уставном суду
- в) има право жалбе Влади

397. Поред права обустављања од извршења општег акта општине и града за који сматра да није сагласан Уставу или закону (и потом покретања поступка за оцењивање његове уставности и законитости), Влада има и право да распусти скупштину општине и града ако та скупштина:

- а) не заседа дуже од 3 месеца
- б) не донесе буџет или статут у року утврђеном законом
- в) не изабере председника општине и општинско веће, односно градоначелника и градско веће у року од месец дана од дана конституисања скупштине или од дана њиховог разрешења или оставке
- г) само у случајевим под а) и б)
- д) у случајевима под а), б) и в)

398. Ако се појединачним актом или радњом државног или покрајинског органа онемогућава вршење надлежности општине и града, орган одређен статутом општине или града има право жалбе:

- а) Уставном суду
- б) Управном суду
- в) Влади

399. При вршењу надзора над радом покрајинских, општинских и градских органа у вршењу поверених послова државне управе, органи државне управе имају:

- а) само она овлашћења која им закон даје за надзор над радом покрајине, општине и града
- б) иста овлашћења која им закон даје за надзор над радом других ималаца јавних овлашћења
- в) сва надзорна овлашћења која има Влада према органима државне управе

400. Орган државне управе који је одређен да врши надзор над обављањем поверених послова државне управе од стране имаоца јавног овлашћења

може/не може да преузме обављање повереног посла под условима одређеним законом:

- а) може
- б) не може
- в) упозориће на то имаоца јавног овлашћења и Владу

401. Када је имаоцима јавних овлашћења поверено да доносе прописе за извршавање закона, ималац јавног овлашћења је дужан да пре објављивања прописа прибави мишљење о уставности и законитости тог прописа, а мишљење се прибавља од:

- а) Уставног суда
- б) Владе
- в) надлежног министарства

402. Прописи које доносе имаоци јавних овлашћења, кад им је то поверено, морају да одговарају прописима које доносе органи државне управе у погледу:

- а) природе и назива
- б) врсте, назива, правног обликовања, ступања на снагу и начина објављивања

403. О жалбама против првостепених решења ималаца јавних овлашћења (решења донетих у вршењу поверених послова државне управе) одлучују:

- а) другостепени органи ималаца јавних овлашћења
- б) органи државне управе
- в) највиши органи покрајине, града и општине

404. Правила о канцеларијском пословању прописана за органе државне управе важе и за имаоце јавних овлашћења када обављају поверене послове државне управе:

- а) тачно
- б) нетачно